SLOVO DO DŇA - 508
Nádej

Jednou z najdôležitejších vecí v živote je mať nádej. Hovorí sa, že môžeme žiť tri dni bez vody. Bez jedla môžeme žiť okolo 30 dní alebo trochu dlhšie. Ale bez nádeje nemožno žiť ani tri minúty. To samozrejme trochu preháňam. Ale tým chcem jasne vyjadriť, že jednou zo základných potrieb, ktoré v živote máme, je nádej. Čo urobíš, keď sa všetko okolo teba zdá beznádejné? Niekedy môže ísť skutočne do tuhého. Môžeš sa ocitnúť v situácii, kedy sa cítiš, akoby už nebola žiadna nádej! Možno si práve stratil prácu. Možno máš finančné bremeno, ktoré je úplne zdrcujúce. Možno si mal nehodu a cítiš sa tak zmrzačený, že už nemáš nádej, aby si znova chodil. Situácia, v ktorej sa nachádzaš, sa zdá beznádejná.

Chcem sa s vami podeliť o príbeh o mojom dobrom priateľovi, ktorý je duchovným. Poznám ho už okolo 25-30 rokov. Bol pastorom zboru, kde chodila moja matka. Moja matka bola fantastická žena, vynikajúca kresťanka a jednoducho úžasný človek. V meste, kde žila po smrti môjho otca, ju všetci milovali. Mala veľa priateľov. Mnohí z nich sa zastavovali u nej, aby sa s ňou porozprávali a pomodlili. Ron, duchovný o ktorom chcem hovoriť, bol jej pastorom. Kedykoľvek som išiel navštíviť svoju matku - čo bolo aspoň raz mesačne - cestoval som z Wisconsinu do Iowy, kde bývala a zastavil som sa pozdraviť Rona. Zobral som mamku z jej malého bytu do jedného zo susedných miest a išli sme niekam do kaviarne. Tlačil som ju na vozíku po nákupnom centre. Bola to pre nás príležitosť stráviť spolu nejaký čas. Ale moja návšteva mala ešte iný dôvod. Chcel som, aby moja matka bola tak nezávislá, ako len chcela. Rada si sama písala šeky. A samozrejme, keď už bola staršia, veľmi sa jej nedarilo sledovať stav účtu. Ale pretože to bolo malé mestečko a dobre som poznal všetkých bankárov - a oni zas poznali mňa aj moju matku, urobil som s nimi malú dohodu. Povedal som im, že každý mesiac prídem a vyrovnám účet mojej matky. Ak sa niekedy stalo, že napísala šek na sumu, ktorú nemala k dispozícii, nevrátili jej ho. Sľúbil som banke, že si to poznamenám a keď prídem, vždy zaplatím, čokoľvek by som bol dlžný. A tak po mnoho rokov som tam každý mesiac chodil, vždy som sa zastavil v banke a skontroloval, ako je moja matka na tom. Mnohokrát mala ešte na účte nejaký zostatok. Inokedy som musel zaplatiť banke a vyrovnať jej manko, lebo prečerpala účet.

Teraz sa vráťme k jej pastorovi. Nedávno mu povedali, že má zhubný nádor. Išiel k doktorovi, pretože sa mu po celom tele začali lámať kostičky. Bez toho, aby robil čokoľvek namáhavé, kostičky jednoducho pukali. Chcel vedieť, čo to môže byť, a teda išiel k doktorovi, aby ho vyšetril. Dozvedel sa, že má hroznú formu leukémie, ktorá ničí krvnú plazmu. Povedali mu, že má pred sebou len krátky čas života. Bolo to neuveriteľné - keď som dostal správu, že zomiera, mal som na svojom srdci veľké bremeno. V tomto procese ho postretne mnoho bolesti. Išiel na kliniku v Mayo, aby mal vyšetrenie aj z iného zdroja. Povedali mu, že je to taká zriedkavá forma rakoviny, že ju ešte nikdy nikto neprežil. Takže toto je situácia *beznádeje*.

Prečo vám hovorím tento príbeh? Na pozemskej úrovni je to beznádejné. Čo urobíš, keď sa dozvieš, že zomieraš na takú formu rakoviny, ktorú ešte nikto neprežil? Nie je žiadny liek. Môžu dať chemoterapiu alebo urobiť transplantáciu kostnej drene. Tieto procedúry sú bolestivé a na tele si vyžiadajú svoju daň. Ale môžu pridať k životu niekoľko rokov.

V takýchto situáciách sa môže zdať veľmi zvláštne hovoriť o ***nádeji*****.** Ale o to presne ide! Kde nájdeš nádej, keď sú veci beznádejné? Kde nájdeš nádej, keď všetko vyzerá za hranicami akejkoľvek nádeje? Odpoveď je: Naša nádej musí byť v Kristovi. Naša nádej musí byť v Bohu. Iba tam nájdeme skutočnú, pravú, večnú nádej. Môj priateľ Ron kázal svoju poslednú kázeň vo svojom zbore. Dostal som nahrávku tej kázne. Sekretárka z jeho zboru mi ju poslala. V tejto kázni Ron uprostred toho, čo hovoril, zaspieval pieseň "Moja viera vzhliada k Tebe, Baránku z Golgoty." Prešiel všetkými troma veršami tejto piesne, pričom poznamenal, že každé slovo a každá veta znamená niečo veľmi jasné pre jeho vieru, ktorou sa drží Božích prísľubov. Mal ***nádej*****.** *Nádej* - istotu Večného života. Kristus, večná skala, v ktorého dôveruje a na ktorého sa spolieha, mu dáva nádej. To je nádej o ktorej sa hovorí v 8. kapitole listu Rimanom. Celá kapitola je o spasení. Od verša 23 sa hovorí: "A aj my kresťania, hoci máme v sebe Svätého Ducha ako predchuť budúcej slávy, tiež vzdycháme po vyslobodení z bolesti a utrpenia, aj my úzkostlivo očakávame deň, keď nám Boh dá plné práva ako Jeho deťom vrátane nového tela, ktoré nám prisľúbil. To bude telo, ktoré nikdy viac neochorie ani nezomrie.

Sme spasení tým, že dôverujeme. Dôverovať znamená tešiť sa, že dostaneme niečo, čo ešte nemáme. Človek, ktorý už niečo má, nepotrebuje dúfať a dôverovať, že to dostane. Ale ak musíme Bohu neustále dôverovať ohľadne niečoho, čo sa ešte nestalo, to nás učí čakať trpezlivo a s istotou. To je podstata nádeje. Kto pozná Boha, bude zachovávať Jeho slovo. Aký fantastický dar Boh ponúka svojmu ľudu. Nádej, ktorá je skutočne pravá. Nádej, ktorá nás nikdy nemôže sklamať. Istota, že on nás nikdy nezanechá. Vedomie, že On to má stále v rukách.

Nestarám sa príliš o ľudí, ktoré majú náboženstvo "kozlov". Náboženstvo kozlov je: Ale, ale, ale, ale ... a veľká neistota. Božia nádej nie je neistá!

To, o čom tu hovoríme, je darom Svätého Ducha. Je to Boží dar daný tým, ktorých On povolal, aby boli Jeho deťmi. Žiadne zatĺkanie, žiadne výhovorky - jednoducho Ježiš Kristus je mojím Osobným Spasiteľom. On je mojou jedinou nádejou na spasenie. On je tou istotou, že moje hriechy boli odstránené. Jeho vzkriesenie z mŕtvych ma uisťuje, že vstanem a strávim večnosť s Ním. To je **NÁDEJ**! To je samotná podstata nádeje. Ak sa ti tvoj život teraz zdá veľmi zmätený, plný najrôznejších ťažkostí a ty upadáš do zúfalstva, pozri sa na Ježiša Krista. V Ňom nájdeš **NÁDEJ**!